Ce scriu ziariştii şi scriitorii,

cari au luat parte la congresul presei latine

Congresul presei latine la Bucureşti

de P. de Saint-André
(„Le Monde Illustré")

Dela epoca eroică, în care presa latină a fost înfiinţată, datorită gândului generos al unui eminent diplomat portughez, d. de Castro, ea şi-a făcut drumul. Este nobil şi fericit gândul, de a reconstitui după obiceiurile din ziua de azi, vechiul bloc latin, unind prin legături din ce în ce mai strânse şi mai prieteneşti, popoare pe care o aceiaşi civilizaţie le-a apropiat. Între bătrâna Europă şi tinerile state ale Americii de Sud, peste două sute de milioane de oameni, aparţinând la douăzeci şi cinci de naţiuni surori, trebue să păstreze neştirbită o datină şi o cultură ce douăzeci de veacuri nu le-au putut atinge. Două zeci şi cinci de naţiuni! Dar care din ele ar putea oare disputa României ramura fidelităţei? Isolată în plin Orient, sguduită dealungul istoriei de năvăliri, vâlcedă de un jug nemilos, ea a păstrat cu tărie în inima blânzilor ei Alpi Transilvăneni, moştenirea coloniştilor marelui Traian. De aceia latinitatea ei, apare azi mai bine desvoltată şi rămâne mai vioaie, decât aceia a popoarelor care n'au avut nevoe ca ea, să o apere atât de tragic pe a lor.

◆

Să nădăjduim că, congresul din Bucureşti îşi va da roadele; unele chiar, sunt gata să fie culese. Înfiinţarea bibliotecei speciale, alcătuirea unui manual al limbilor latine, desvoltarea schimbului de studenţi, nevoia acordului între universităţi, spre a înlesni mai eficace uniunea intelectuală, a deosebitelor ţări latine, toate acestea sunt neîndoios interesante în cel mai înalt grad, ba chiar mai mult, sunt necesare. Şi trebue să fim recunoscători marelui om de stat, d. Ion Brătianu, care, numai spre a deschide congresul, a părăsit câteva ore pasnica sa izolare dela Florica, şi d-lui Stelian Popescu, ministru al justiţiei şi director al ziarului *Universul*, care a prezidat şedinţele, de-a fi îngăduit desvoltarea acestor idei nobile, conduşi de nădejdea de a vedea într'o zi, realizându-se unitatea morală a lumei latine.

Dar alături de urările făcute, a fost realitatea mişcătoare, emoţionantă, sublimă, a fost primirea României. Şi oare nu-i poate asta, ce-a fost mai curat şi mai bun în congresul acesta, de-a ne fi făcut să cunoaştem şi să iubim o ţară, al cărei romantizm ce poartă în inimă, îndrăzneală şi voinţă tare, n'o cunoaştem? Noi nu ştim în deajunsul eroismul minunat al acestor războinici, cari rău echipaţi, rău arma ţi, apărară crâncen pas cu pas, pământul lor sfânt, în potriva hoardelor lui Falkenhayn şi Makensen. Noi nu cunoaştem în deajuns, frumosul suflet latin al acestor munteni, al acestor lucrători de pământ, al căror instinct de frăţie de rasă, a scăpat neatins de ameninţarea vremurilor; şi nu dau ca pildă decât pe acel ţăran dela Craiova, care isbuti să străbată mulţimea, pentru a desfăşura dintr'un petec de hârtie pe care-l ţinea apăsat pe inimă, patru flori pe jumătate veştede, pe care acest om de 50 de ani le întinse, cu ochii umezi, mâinei prietene pe care a sa o întâlni; fericiţi congresişti, văzui în mâinele voastre florile ofilite redobândind strălucirea. Mici flori româneşti, voi sunteţi icoana României: Moldova, Valahia, Basarabia, Transilvania, azi întrunite sub sceptrul unui copil cu ochi bălai, a cărui paşi ţi îndrumează o mână tare, flori de atâta vreme despărţite de tulpina care vă hrăneşte, aţi regăsit acum seva binefăcătoare. Putea-veţi, după urarea curată a fiului lui Mihai bravul, întrezărit la Craiova, s'o sorbiţi mereu, din arborele etern al civilizaţiei latine.

◆

Astfel am simţit sufletul românesc în toate zilele, mergând din neaşteptare în neaşteptare, din minunare în minunare. Fie în T.-Severin, acolo unde Traian asvârli un pod îndrăzneţ peste Dunăre în Braşov cetatea transilvăneană în sfârşit regăsită, sau în micile cătune, am aflat pretutindeni aceiaşi primire entuziastă, aceiaşi bucurie profundă şi sinceră, aceiaşi dragoste pentru surorile latine şi, s'o spunem mai cu seamă pentru Franţa. În oraşe primiri bogate în care sclipirea porturilor naţionale, atât de bine păstrate, se asemuiau cu miile de feţe ale florilor. În sate emoţionante demonstraţii de prietenie, serbări ţărăneşti, danţuri, daruri mici şi totuşi preţioase şi flori, încă flori! În cătunuri, prin câmpiile străbătute de cortegiul nostru de automobile fără a-şi potoli aprigu goană, arcuri de triumf din verdeaţă, scoarţe atârnate pe la balcoane şi geamuri — în semn de bucurie —, strigăte de bună venire şi flori, meren flori, totdeauna flori! Şi primire mai simplă pe drumurile defilearilor transilvănene, dar nu mai puţin mişcătoare, era salutul vesel al muntenilor şi floarea, tot mereu floarea, frumos asvârlită de o copilă cu părul despletit, care fără a lua seama îşi trudea piciorușele goale, prin pietrişul şoselei, pentru a zări un surâs umed de lacrămi ce mai mult de cât glasul nostru, îi spunea emoţiunea noastră. Frumoase dălii, asvârlite braţe întregi, de mâini nevinovate, ne-aţi adus parfumul României, acel pe care nici aerul nici timpul nu-l pot risipi. Printre petalele voastre, înfiorate de mângâierea adierei uşoare a munţilor, am auzit ca într'un vis „Cette voix du coeur qui seule au coeur arrive" (acel glas al inimei care este singurul ce la inimă merge).

*

Se zice că, în amintirea noastră rămâne legat în totdeauna unui peisagiu, un chip de femeie. Feeriei româneşti îi va rămâne de-a pururi legată, mai dulce ca văile sale de Alpi, o treime, plecat şi grabnic întrevăzută într'o dimineaţă rece de toamnă, în inima pădurilor neperitoare. Simplicitatea cu care, Regina Maria, Principesa Elena şi Principesa Ileana, binevoiră să ne primească, purtând marele doliu al Suveranului—ce-şi iubi ţara până într'aşi înăbuşi poate, propriile-i simţiminte, dinaintea năzuinţelor naţionale, ale poporului al cărui destine le conducea,—acea simplicitate care ne făcu să simţim mai mult, măreţia şi majestatea, ne merse drept la inimă. Prin divinul lor surâs, pe care recenta durere îl însemna cu o umbră de tristeţă. Ele păreau aceste trei nobile femei, că ne încredinţează asupra ursitei copilului Rege, care, în faţa lor, întrupa toate nădejdile României Mari.

Cel mai frumos vis are un sfârşit; Dunărea misterioasă ni-l prelungi pe-al nostru. Apoi, pe când pluteam melancolic printre câmpiile Iugoslaviei, cu privirea şi spiritul pierdute înapoia zărilor, pentru a mai zări încă şi a săpa mai adânc în inima noastră, România sentimentală, am murmurat aceste stihuri ale divinului Musset:

Le souvenir part avec moi:
Je l'emporterai, ma petite,
Bien loin bien vite,
Toujours à toi.

Cine pledează, la Constantinopol, împotriva intereselor statului român

Tribunalul arbitral mixt din Constantinopol va judeca, zilele acestea, litigiul voit între regatul român şi republica turcească, în jurul titlurilor de proprietate, cari au aparţinut foştilor supuşi otomani din România.

Cu regret, înregistrăm faptul următor: Trei avocaţi români, s'au pus la dispoziţia guvernului din Angora, spre a pleda cauza lui, împotriva statului român. Aceşti avocaţi sunt d-nii: Bentoiu, Dimitrie Micescu şi Virgil Arion.

Dacă prezenţa d-lui Virgil Arion printre avocaţii cari vor pleda împotriva statului român, la Constantinopol, nu ne surprinde câtuşi de puţin, dată fiind conduita acestui domn, din timpul ocupaţiei duşmane, prezenţa celorlalţi doi avocaţi constituie, însă, un caz delicat, de oarece, ei nu pot să ignoreze manevrele neoneste încercate acum câtva timp de către trimişii guvernului turc în România, în legătură cu rezolvirea litigiului respectiv. Dacă nici o lege nu interzice avocaţilor noştri să pledeze, în străinătate, o cauză opusă intereselor statului nostru, sunt însă anumite împrejurări când simţul de demnitate profesional, în acord cu sentimentul naţional, trebue să le interzică acţiuni dăunătoare, atât intereselor generale ale ţării, cât şi prestigiului corpului din care fac parte. Cu atât mai mult avem dreptul să facem această observaţiune, cu cât procesul ce se va desbate în faţa tribunalului arbitral mixt din Constantinopol, a avut, ca introducere, o încercare neonestă şi din fericire neisbutită, de a cumpăra conştiinţe româneşti.

Sovietele organizeaza greve în China

Londra, 23 (Rador). — Eri s'a judecat, la Shanghai, procesul a şeapte agiatori chinezi, acuzaţi de provocarea grevelor din ultimul timp. Reprezentantul autorităţilor chineze a prezentat o declaraţie, afirmând că consulul general al Sovietelor la Shanghai a plătit acuzaţilor câte 1000 de dolari pentru organizarea fiecărei greve. Acuzaţii au fost condamnaţi la câte 15 luni închisoare.

Chestiunea noului regim al hârtiei

în desbaterile Comisiunii pentru revizuirea taxelor vamale

Mercuri d. a., s'a întrunit la ministerul de finanţe, sub preşedinţia d-lui Gheorghiu, director la Banca Naţională şi fost secretar general al ministerului finanţelor, comisiunea pentru revizuirea taxelor vamale.

Afară de alte chestiuni, s'a adus în discuţiune şi regimul vamal privitor la hârtia de tipar.

Membrii comisiunii au fost surprinşi de faptul că reprezentanţii „Oficiului de hârtie", — deşi preţul acestui produs a scăzut peste tot şi deşi Oficiul furnizează o hârtie de tipar foarte puţin satisfăcătoare şi insuficientă pentru consumul intern, — au cerut totuşi ca taxele vamale pe hârtie să fie majorate, iar nota dela art. 800 să fie suprimată, aceasta în scop de a-şi asigura putinţa de a impune preţul ce va voi.

Apărătorii intereselor presei şi ale tipăriturii din ţara noastră au arătat, întemeiaţi pe fapte concrete, că o asemenea cerere din partea oficiului de hârtie este inadmisibilă. Marfa produsă de oficiul de hârtie este o marfă de proastă calitate, care se observă imediat din cea mai sumară examinare a hârtiei gazetelor noastre. Deşeurile la sulurile de hârtie rotativă ating, în genere, proporţia de 15 la sută, fiind adeseori putredă. În ce priveşte hârtia zisă velină, ea este de asemenea impropriu, nesuportând cerneala, fapt foarte păgubitor pentru interesele tiparului.

Cu deosebit interes au fost ascultate, în aceeaş ordine de idei, informaţiunile date şi următor cărora s'a făcut dovada că Oficiul de hârtie a fost nevoit, — faţă de condiţiunile oferite de străinătate, — să reducă preţul kilogramului de hârtie, dela 21,50 lei, care era un preţ de speculă, la 18 lei, ceeace probează că suma de 21 lei 50 bani nu era cu nimic justificată.

Viena oferă azi, să furnizeze României hârtie de tipar foarte bună, cu preţul de 10 lei 25 bani, netto, preţ în care intră toate cheltuelile, transportul şi ambalajul inclusiv, hârtie livrată pe cheu, la Giurgiu.

De altă parte, Oficiul de hârtie a mai cerut comisiunii de a se suprima nota dela art. 800,— notă care lasă ministerului de industrie latitudinea de a încuviinţa importul hârtiei prin Sindicatul ziariştilor, cu un sfert din taxele vamale, în cazul când Oficiul de hârtie nu poate satisface consumul intern, — cerere lipsită de orice temeiu, şi adoptarea ei ar constitui o serioasă lovitură adusă presei şi tipăriturilor din România, fiindcă ar constitui un monopol în favoarea Oficiului.

Comisiunea a luat act de toate elementele şi datele prezintate în desbateri şi nu ne îndoim că ele vor fi avute în vedere la instituirea noului regim al hârtiei de tipar în ţara noastră, reducând taxele vamale pe hârtia de tipar.

Manifestaţia dela Chişinău

S'au împlinit 10 ani de când un mare fapt istoric s'a petrecut în Basarabia: Sfatul ţării întrunit, şi având să aleagă liber între revoluţia rusească, care făgăduia munţi de minuni şi România, care nu făgăduia nimic, s'a rostit pentru reîntoarcerea la patria mamă.

Şi cu toate acestea, Rusia era în ceasurile acelea ispititoarea cea mare.

Ţara nemărginită, ca întindere de pământ; ţară cu cel puţin 150 milioane locuitori; ţară puternică prin istoria şi bogăţiile ei imense, Rusia reprezenta, acum 10 ani, puterea materială unită cu puterea morală, puterea războinică a ţarilor, a milioanelor de ostaşi, a nemărginitului pe care nici un duşman nu l-a putut străbate şi puterea redeşteptării la libertate care întotdeauna a îmbătat şi a ispitit sufletele.

Alături de ea, era o mică Românie, eşită învinsă din crâncena încercare a războiului, cu ziua de mâine în cumpănă, o cătime fără pondere alături de uriaşa vecină. Şi, totuş, Sfatul Ţării basarabean a întors spatele puterii copleşitoare şi revoluţiei ademenitoare şi a spus: Să mergem către cel mic şi încovoiat sub povară.

De ce?

Fiindcă, aşa cum spune o vorbă românească: *Sângele apă nu se face!*

Dacă închipuirii şi fantaziei basarabenilor, le vorbea ademenitor Rusia cea fără de sfârşit, inimii lor i-a virbit glasul obârşiei îndepărtate. Vocea sângelui, care nu minte nici odată, a şoptit fiecărui român basarabean sfatul datoriei şi vorba dulce a leagănului naţional. Lucrurile trecătoare: gloria, puterea cuceritoare, sau făgăduelile mincinoase ale demagogiei bolşevice au putut ameţi o clipă sufletele naive uşurate de tirania seculară, dar ceeace era temeinic şi organic, simţul patriotic, datoria imperioasă către neam, a triumfat.

Când basarabenii, întruniţi la Chişinău în Sfatul lor deapururea istoric, au proclamat unirea de veci cu patria mamă şi când au chemat oastea românească, să aducă ordinea şi să gonească dezordinea, au fost inspiraţi de acea putere mistică, care menţine coheziunea tuturor popoarelor şi împiedică dezagregările naţionale.

La 1917, în Noembrie, a vorbit la Chişinău instinctul naţional, deşteptat prin minunea evenimentelor, a vorbit entuziasmul unui popor, care se scoală de sub genunchiul unei tiranii străine, dar în Noembrie 1927 a vorbit un popor, care timp de 10 ani a putut face asemănarea între o stăpânire străină şi o administrare naţională.

Să nu uităm tot ce spune moţiunea votată alaltăeri la Chişinău:

Basarabenii şi-au făcut întreaga datorie proclamând încă odată şi fără şovăială credinţa lor neştrămutată faţă de patria mamă; la rândul lor cârmuitorii României să şi-o facă pe a lor.

CONSTANTIN BACALBAŞA

—x□x—

Crima din strada C. A. Rosetti

Nici cercetările de Miercuri n'au lămurit încă nimic

— Ion Bosanciuc şi-a dat un nume fals? — Crima a fost premeditată. —

Cercetările cu privire la asasinarea d-nei Costescu şi a servitoarei Adela Schmidt, au ajuns la un punct mort.

Din Cernăuţi s'a primit o telegramă prin care se aduce la cunoştinţa anchetatorilor, că la regimentele 114 şi 116 din acest oraş, n'a fost găsit trecut în controlele de după război nici un soldat cu numele Ion Busaciuc.

Deci bănuiala noastră că asasinul şi-a dat un nume fals, se adevereşte.

Această comunicare a derutat cercetările.

D. comisar Panova, care după cum se ştie, se află la Cernăuţi, continuă acolo cercetările, întru cât nu este exclus ca şoferul d-lui maior Lahovary, care a furnizat d-lui jude instructor Papadopol unele date asupra identităţii criminalului, să se fi înşelat asupra numărului regimentului în care îi spusese Ion că a făcut armata.

Pe de altă parte, este foarte posibil ca asasinul să fi informat greşit pe şofer, tocmai spre a deruta pe cei cari îl vor urmări după săvârşirea crimei pusă mai dinainte la cale.

Ar fi bine — pentru înlesnirea cercetărilor — ca d-nii comandanţi de regimente, să dea ordine pentru controlul actelor. Poate se va da de acest nume, şi astfel s'ar pune la punct o chestiune de care depinde identificarea exactă a lui Ion şi ar face posibilă urmărirea lui în baza unor date positive.

Nu este exclus ca el să-şi fi făcut armata într'un regiment din Basarabia.

CRIMA A FOST PREMEDITATA

Nu încape îndoială, că dublul asasinat a fost premeditat şi planul elaborat de criminali a fost studiat în mod amănunţit şi executat apoi, punct cu punct.

De asemenea, nimeni nu se mai îndoeşte, că asasinii sunt spărgători şi tâlhari de meserie. Aceasta o dovedesc uneltele găsite în camera în care a fost asasinată d-na Costescu.

Crima a fost săvârşită Vineri seara, dar criminalii şi-au ales seara de Joi pentru executarea planului lor monstruos.

O împrejurare a făcut numai ca să amâne săvârşirea crimei pentru a doua zi.

D. maior Lahovary era să plece la moşie Joi dimineaţa, dar şi-a amânat plecarea pentru Vineri, întrucât Joi, d-na Costescu a avut mosafiri.

Din cauza aceasta, Ion a fost toată ziua agitat şi se interesa dacă d. maior Lahovary va pleca încă în cursul zilei de Joi sau nu, ceeace dovedeşte că planul lor a fost zădărnicit în ziua aceea.

D-na maior Lahovary, datorită numai inspiraţii fericite, a scăpat să nu mai fie asasinată.

D-sa a avut intenţia să doarmă Vineri noaptea la mama sa, dar în ultima clipă s'a răsgândit.

Un domn colonel a fost la poliţie şi a spus d-lui inspector Gustav că pe la sfârşitul lunei Octombrie, căutând un servitor prin piaţă, s'a întâlnit cu un tânăr, bine îmbrăcat, care s'a oferit să intre în serviciul său. El era însoţit de o femee slabă şi înaltă. Întrebându-l cum îl cheamă, el a răspuns Busaciuc.

D. colonel a reţinut numele din cauza unei glume ce a făcut-o cu el.

„Nu pot eu să reţin acest nume şi dacă te-aş angaja, ţi-aş zice Bazargic".

În privinţa îmbrăcămintei lui Ion, declaraţiunile se bat cap în cap. Unii spun că era îmbrăcat ţărăneşte, alţii că avea haine gri cu dungi, deci nici semnalmentele lui nu sunt exacte.

O NOUA DESCINDERE

Mercuri dim., d-nii Papadopol, Gustav şi Vrânceanu, au fost din nou în str. C. A. Rosetti şi au făcut o nouă percheziţie prin pivniţă şi camerele lui Ion şi Adelei.

În camera lui Ion s'a găsit o fâşie de madipolon, iar în bucătărie câteva scrisori fără plicuri, aşa că nu se poate preciza ale cui au fost.

•

Elena Meladinovici,—nu Mladinovici, cum s'a spus până acum — este tot la poliţie. Ea îşi menţine declaraţiunile anterioare.

A apărut şi s'a pus în vânzare
ALMANAHUL
ZIARULUI
„UNIVERSUL"
pe anul 1928
Cu un foarte bogat şi variat material, cu numeroase şi interesante ilustraţiuni
Preţul 40 lei

FEMEEA MODERNA
Întrebuinţează din 4 motive
ROUGE GROSEILLE
culoarea nouă a renumitului fard, al lui
BOURJOIS, Paris.
1. Rouge Groseille are o culoare care seamănă perfect cu roşeaţa naturală şi de care nu se poate deosebi. In această privinţă nici un fard similar nu se poate compara cu Rouge Groseille.
2. Rouge Groseille este cu totul nevătămător, nu strică pielea feţei, nu pricinueşte ride premature ca multe alte preparate similare.
3. Rouge Groseille se impregnează aşa de bine pe faţă încât nu se trece nici prin transpiraţie nici frecare. Cu săpun însă se spală foarte lesne.
4. Rouge Groseille astupă porii şi defectele inestetice ale tenului şi prin aceasta, tenul devine neted şi delicat fără a împiedica transpiraţia.
Se găseşte în ori-ce drogherie, parfumerie, şi farmacie.

PRIVIŢI SPRE VIITOR!
Asiguraţi copilului D-voastră o bază solidă de sănătate viguroasă, hrănindu-l cu Glaxo — care nu este altceva de cât lapte curat şi care conţine, sub o formă extrem de digestibilă tot ceace este necesar unui copil pentru a creşte şi a se desvolta în mod constant. Feriţi copilul D-voastră de toate riscurile grave la care este expus atunci când e hrănit cu lapte obişnuit. Daţi copilului D-voastră hrană care a fost adoptată de cinci case regale şi întrebuinţată timp de optsprezece ani în clinicele de copii.
GLAXO
creşte copii voinici
Se vinde în cutii impermeabile, sigilate, cari păstrează alimentul nealterat şi curat.
Se obţine dela orice mare drogherie sau farmacie ori dela Comptoir Pharmaceutique Franco-Roumain S. A. str. Negustori, 28, cu preţul de Lei 250. (R. 5)

Sunt adevărate Gustin?
Asiguraţi-vă bine ca cutia Dv de LITHINÉS să poarte marca D-ruluí Gustin. Aceasta este cea mai sigură precauţiune împotriva tuturor contrafacerilor periculoase şi ineficace. Aceasta este în acelaşi timp şi cea mai sigură garanţie pentru a obţine o excelentă apă alcalino-litinată, dozată în mod ştiinţific, care poate fi băută fără nici un inconvenient atât de cei bolnavi, cât şi de cei sănătoşi.
Lithinés du Dr Gustin
prepară instantaneu o apă uşor accidulată, diuretică, foarte digestivă, delicioasă de băut, fie simplă, fie amestecată cu ori-ce băutură, dar mai ales cu vin căruia îi dă un gust ales. Ele previn şi vindecă toate surburările artritismului cât şi acele provenite din bolile de
Rinichi, Ficat, Vesică, Stomac şi Intestine.
REPRESENTANŢA GENERALĂ PENTRU ROMÂNIA
AGENCE GÉNÉRALE FRANÇAISE EN ROUMANIE
Bucureşti Str. Romulus, 58

NUMAI
36 zile
au mai rămas până la a doua Tragere a
LOTERIEI SINISTRAŢILOR
Grăbiţi cumpărarea puţinelor lozuri rămase.
Tragerea la 1 Ianuarie 1928
Sediul: Str. Nouă No 4 cu'n str. Bateriilor No. 22 Bucureşti

Cereţi pretutindeni Sardelele ROBERT

Cea mai fină
Cea mai practică
PUDRA COMPACTA TRIANON
şi NEÎNTRECUTA PUDRA TRIANON

EFORIA SPITALELOR CIVILE
Bucureşti
DIRECŢIA DOMENIALA

Publicaţiune

In ziua de 10 Ianuarie 1928 se va ţine, la Eforie, B-dul Elisabeta nr. 5, licitaţie publică cu oferte închise, pentru închirierea hotelului Caraiman din Sinaia, pe un period de 8 ani, cu începere dela 1 Octombrie 1929 (una mie nouă sute două zeci şi nouă) în următoarele condiţiuni:

1) Concurenţii vor face dovadă, înainte de deschiderea ofertelor că ţin în Bucureşti, restaurant şi hotel de prim rang; Eforia fiind singură în drept a aprecia şi decide asupra admiterii ofertanţilor la licitaţie.

2) Concurenţii admişi a licita vor depune, înainte de deschiderea ofertelor, o garanţie în numerar de un milion şi jumătate lei. D-nii Epurescu, actualii chiriaşi sunt admişi oferind garanţie întregul mobilier şi zestre a hotelului şi a restaurantului, ce au în hotel.

3) Hotelul cu restaurantul şi atenansele lui din parc (spălătoria şi ghetăria) împreună cu puţinul mobilier ce posedă Eforia, aflat în primirea actualilor chiriaşi, se închiriază în starea în care se vor găsi toate în momentul predării lor, în seama noului chiriaş, acesta fiind obligat a aduce totul în perfectă stare de întrebuinţare precum şi a face un ascensor „Stiegler" a pune parchet la tot etajul al 3-lea, a instala cuvete cu apă caldă şi rece în toate odăile din etajul I-iu şi al II-lea şi numai rece la etajul al III-lea.

Toate aceste îmbunătăţiri se vor face de noul chiriaş cu spesele sale fără nici un fel de contribuţie din partea Eforiei, sub supravegherea Eforiei până la 1 Iunie 1930 când este asemenea obligat a avea tot hotelul mobilat conform cerinţelor unui hotel de prim rang precum şi tot ce necesită punerea în funcţiune a restaurantului spre a putea fi pus la dispoziţia publicului.

Toate îmbunătăţirile de mai sus rămân dobândite Eforiei, afară de mobilier, fără nici un fel de despăgubire, la sfârşitul contractului, ori care ar fi durata şi cauza încetării lui înainte de timp.

Licitaţia începe dela 700.000 (şeapte sute de mii) anual.

Pe lângă chirie, chiriaşii vor plăti impozitele şi taxele către Stat, judeţ şi comună, asigurarea contra incendiului, taxele de apă şi tot la canal şi iluminatul electric.

Licitaţia se va ţine conform Legii Contabilităţii Publice.

Oferte condiţionate sau cu o chirie sub cea fixată precum şi supra-oferte nu se primesc.

Condiţiunile speciale şi orice informaţiuni se pot lua în orice zi de lucru între orele 10—13 la Eforie, direcţia domenială.

Directorul Domenialului
Dim. G. Gavrilescu

No. 24971 din 22 Noembrie.
4523

CASTIGATI MULT
Vizitând înainte de a cumpăra
MATERIALE ŞI LAMPI ELECTRICE
MARELE MAGAZIN SPECIAL
„FERROWATT"
Str. Smârdan 41
25 ANI IN BRANSA

VIŢE ALTOITE
Viţe americane-port altoi şi butaşi cu rădăcini în diferite varietăţi furnizează în cea mai bună calitate. *Varietate garantată.*
FR. CASPARI-*Mediaş, jud. Târnava-Mare*
Catalog la cerere. 9976

De vânzare
şi de închiriat imobilul str. 11 Iunie Nr. 75, compus din parter şi etaj cu 9 camere, 2 bucătării, 2 băi, garaj, curte. A se adresa str. G-ral Budisteanu 15, orele 9—11 a. m. şi 3—5 d. a. 422